

vis Tid, og derpaa atter traadte frem med Stemplet, hvorved altsaa Capitalen i det Hele kom til at bære mere ligeligt, og de øieblikkelige Omsætninger, som meest ere Tegn paa Forlegenhed, kom til at blive billigere besatte ligeoverfor de Omsætninger, der kunne være i en lang Tid, og altsaa ikke fremkalde Forlegenhed. Det er Forseelsen af ikke at have indført dette Princip, som har bragt til denne uheldige Lov; det er een af de Grunde, hvorfor jeg har fastholdt Forslaget under Nr. 45, thi i det staaer der et Slags Fingerpeg til at gaae i den Retning. Jeg skal tillade mig at oplæse noget Mere af Commissionens Betænkning, thi det er nødvendigt; dette Capitel er just det, hvor man dreier Slibestenen og kradsfer af den. Det hedder dernæst, at Commissionens Forslag med Hensyn til de fleste retslige Documenter, idet Taxterne for de nævnte Documenter i det Hele ere satte lidt højere paa Grund af Forandringen i de enkelte Taxtblø, medfører et samlet Tab paa de under 3die og 4de Klasse hørende Documenter, som dog kun vil blive 20,000 Rd.; og da komme vi til det, som især rører ved det foreliggende Capitel; det hedder: „Paa den anden Side vil den foreslaaede Ophævelse af samtlige de Assurancevæsenet vedkommende Stempelbegunstigelser, uanset den lave Taxt, hvortil i Forbindelse dermed Assurancebreve ere ansatte, medføre en aarlig Indtægtsforøgelse, som, naar hensees til det overordentlig store Antal Assurancepolicer, som aarlig udfærdiges, hyppigt angaaende særdeles betydelige Værdiblø,“ — men ogsaa hyppigt angaaende det Modsatte, men det siger man ikke — „og naar det derhos tages i Betragtning, at alle i Aaledning af Brandforsikring af faste Eiendomme optagne Taxationsforretninger over disse derved ville indbrages under Bestatningen“ — atter en ny Gjenstand — „vistnok vil kunne anslaaes til henimod 20,000 Rd.“ Derefter kommer endnu et nyt Gebeet: „En lignende aarlig Indtægtsforøgelse vil formeentlig flyde af den foreslaaede almindelige Bestatning af Lotterisebler i Forbindelse med Ophævelsen af den det kongelige Classelotteri nu i saa Henseende tilkommende Stempelfrihed.“ De have slet ikke før været under Stempel, det er et ganske nyt Gebeet; om Brandpolicerne kunde

man idetmindste sige, at de have staet i Stempelloven, naaget man aldrig i mindste Maade har kunnet bruge Stempelloven ligeoverfor dem, thi saa kunde de paagjældende Anstalter slet ikke vedblive at bestaae, hvad jeg ret strax skal have den Ære at vise. Men med Hensyn til Lotteriseblerne kan man ikke engang sige det; her maa man indrømme, at det er noget ganske Nyt, og jeg har lagt Mærke til, at hver Gang man kommer til Noget, som man ikke kan forsvare af Tingenes indre Grund, saa vender man sig til Udlandet og siger: I Udlandet gjør man lige saadan. Men sæt, at Talen var om et ødelæggende Bestatningsystem — og af dem er der mange i Udlandet — skulde saa det, at det var indført i Udlandet, være en Grund til ogsaa at indføre og hyderligere udvikle det her? Det skulde være en Udvarsel derimod og ikke en Grund derfor. Jeg skal for mit Vedkommende tilraade naturligviis først at stemme for Forslaget under Nr. 51, for den Medfattelse, som foreslaaes af Udvalget; men jeg vil sige, og det troer jeg ret strax at kunne paavise, at det bethyder overordentlig lidt, og at den Ærde, man paalægger ogsaa ved at fastholde dette Forslag, er ganske utaaelig og jeg skal give Tal derfor. Jeg gaaer ud fra, at det dog i dette Tilfælde egentlig ikke er Sindssroen, man vil beskaffe; saa maatte man dog hellere følge, hvad det ærede Medlem foran mig sagde, og beskaffe i Udbetalingsøieblikket, naar de Paagjældende faae Erstatning for den Udsaaede, de have lidt, beskaffe Glæden, thi den er mere positiv. Skulde man forøvrigt holde sig til Sindssroen, saa maatte man beskaffe Communerne, som anskaffe Sprøiter, lade dem betale Stempelafgift for den Sindssro, Sprøiten og Brandspandene give. Det kan ikke være Meningen; det kan være en Spøg, og jeg skal anerkjende, at det er ganske behageligt, thi vi trænge ogsaa til en lille Smule Opmuntring. Forhandlingerne om den Art Sager ere langtrukne nok. Men det kan, som sagt, ikke være Meningen; Meningen med denne Bestatning maa i det Hele taget være at søge at beskaffe Omsætningernes Værdi, og ved Siden deraf, og det er det Yderste, man kan gaae, at beskaffe Digtigheden, beskaffe den Handling, som i sig selv maa anerkjendes for